

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

Quo jure imponantur à Sacerdote mulctae poenitentibus; & quantum
obligent. An semper graues injungendae, & an haec fuerit praxis veteris
Ecclesiae, & mens SS. Patrum. Commendantur poenitentiae sponte ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

500 TRACTATUS DECIMVSSEXTVS
SEPTIMVM CONSCIENTIÆ OFFICIVM

Pro pœnis peccato debitis satisfacere.

TRACTATUS XVI.

DE SATISFACTIONE SACRA-
MENTALI ET VLTRONEA.

Quoniam ego in flagella paratus sum, & dolor
meus in conspectu meo semper. Quoniam
iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo
pro peccato meo semper. *Psal. 37. v. 18. 19.*

*Quo jure imponantur à Sacerdote mûltæ pœnitentibus, &
quantùm obligent. An semper graues injungenda, uti
volunt nonnulli, & an hæc fuerit praxis veteris Ecclesie,
& mens SS. Patrum. Commendantur pœnitentiæ sponte
susceptæ; earumque fructus multiplex, & usus varius osten-
ditur.*

P R O O E M I V M.

Uod in foro externo, etiam vbi criminum præ-
standa est gratia, à Principibus rectè exigitur,
id etiam in Diuino Misericordiæ tribunali video
obseruari. Etenim quamuis isthic, reo sua crimi-
na fide bonâ jam confesso, vitæ concedenda sit
gratia; tamen seueritatem misericordiæ admis-
cet Princeps, mûltamque aliquam reo imponit: tum quòd ita
exigat criminis condonandi enormitas; tum quòd mûltæ persol-
uendæ

uendæ obligatio, beneficij præstiti memoriam refricabit reo, majore nque inducet legum reuerentiam & obseruationem. Non aliter sanè nobiscum agit, misericors sit quantumuis Deus. Culpam omnem, pœnalque æternas, peccatori crimina sua ritè exponenti, liberalissimè concedit; multas tamen exigit, imo imponit; quo jure, mox videbimus. Satisfactiones hæ vocantur, & sunt: quas quidem vltroneas esse patitur: & sponte oblatas, refert in computus, debitive solutionem. Alias tamen legitimè à Sacerdotibus imponi vult, & à pœnitentibus acceptari: & sunt eæ, quas Sacramentales dicimus. Magna inter has est differentia; quam quia nonnulli non obseruant, aut sanè dissimulant, turbant omnia, clamore magno, fructu nullo. Itaque in duas partes diuidenda est oratio. Et primò quidem exponendum est quod pœnas in Sacramento injunctas spectat; quo jure exiguntur; quantum obligent; paruane an magnæ passim imponendæ. Deinde quid de pœnis vltroneis & afflictationibus corporis dicendum sit; quantum his placetur Deus; quanta ex iis ad peccatorem emolumenta obuenant; & tandem quâ ratione sanctum hoc carnis suæ odium sit exercendum.

§. I.

Vnde post remissam culpam, satisfactionis existat obligatio. Satisfactio duplex est: voluntaria, & Sacramentalis. Declaratur quid hæc possit, utramque reuiciunt hæretici, sed malè, & contra sacræ pagine mentem.

1. **V**T rebus dicendis fundamentum substernamus firmum & solidum, illud ante omnia statuendum est; non ita semper aut Contritioni, aut Sacramento Pœnitentiæ per Sacerdotis indulgentiam, criminum culpam condonari, vt etiam omnis omnino pœna iis debita, præter æternam, pœnitenti illico remittatur, sic vt nihil quidquam luendum restet. Pluribus hoc nunc agere non est animus, quod aliàs fortasse fusiùs prosequemur. Instituto meo sufficit, Tridentini Concilij decreto id esse sancitum. Ita habet. *Sancta Synodus declarat, falsum omnino esse, & à verbo*

Condonatæ culpæ, non semper condonatur omnis pœna peccati debita.

Trid. sess. 14. c. 8.